

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 10.1.2007
COM(2006) 835wersja ostateczna

**SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA RADY, PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO,
EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO I KOMITETU
REGIONÓW**

**w sprawie wdrożenia decyzji Rady nr 1999/784/WE z dnia 22 listopada 1999 r.,
zmienionej decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2239/2004/WE dotyczącą
udziału Wspólnoty w Europejskim Obserwatorium Audiowizualnym**

[SEC(2006) 1806]

SPIS TREŚCI

Wstęp	2
I. Wprowadzenie.....	2
II. Udział Wspólnoty	2
III. Wdrażanie decyzji Rady	2
3.1. Formalizacja uczestnictwa	2
3.2. Wkład finansowy Wspólnoty	2
IV. Działalność Obserwatorium	2
4.1. Rynek i obszar finansowy	2
4.2. Obszar prawny	2
4.3 Europejska Platforma Organów Regulacyjnych (EPRA)	2
V. Rozpowszechnianie prac Obserwatorium	2
5.1. Rynek i obszar finansowy	2
5.2. Obszar prawny	2
5.3. Internet	2
5.4. Inne działania upowszechniające informacje oraz konferencje	2
VI. Konkluzje	2

WSTĘP

1. Niniejsze sprawozdanie dotyczy wdrażania decyzji Rady nr 1999/784/WE¹, zmienionej decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2239/2004/WE² dotyczącą udziału Wspólnoty w Europejskim Obserwatorium Audiowizualnym. Jest to sprawozdanie końcowe przewidziane w art. 4 decyzji Rady. Opisuje ono stosunki dwustronne między Komisją a Obserwatorium, a także przedstawia główne działania prowadzone przez Obserwatorium od 1999 r.
2. Rozdział II wymienia przyczyny uczestnictwa Wspólnoty w Obserwatorium.
3. Rozdział III sprawozdania stanowi podsumowanie głównych aktów prawnych dotyczących członkostwa Wspólnoty oraz zawiera zwięzłe sprawozdanie finansowe.
4. Rozdział IV zawiera przegląd ogólnej działalności Obserwatorium od końca 1999 r. do połowy 2006 r. Główne dziedziny brane pod uwagę to zagadnienia rynkowo-finansowe i prawne.
5. W rozdziale V oceniono rozpowszechnianie informacji zgromadzonych i przeanalizowanych przez Obserwatorium według głównych kategorii zawodowych.
6. Rozdział VI zawiera ogólną ocenę udziału Wspólnoty w odniesieniu do celów wytyczonych w 1999 r. oraz realizacji stosunków dwustronnych między Komisją a Obserwatorium.

¹ Dz.U. L 307 z 2.12.1999 r., str. 61.

² Dz.U. L 390 z 31.12.2004 r., str. 1.

I. WPROWADZENIE

Niniejsze sprawozdanie dotyczy wdrożenia decyzji Rady nr 1999/784/WE dotyczącej udziału Wspólnoty w Europejskim Obserwatorium Audiowizualnym. Obejmuje ono zarówno stosunki dwustronne Komisji z Obserwatorium, jak i jego główne działania w związku z zapotrzebowaniem na informacje w przemyśle i wśród organów publicznych. Sprawozdanie dotyczy okresu od końca 1999 r., kiedy przyjęto decyzję Rady, do listopada 2006 r.

II. UDZIAŁ WSPÓLNOTY

Podczas posiedzenia Rady Europy w grudniu 1992 r. Obserwatorium zostało powołane początkowo na trzy lata³, a w marcu 1997 r. potwierdzono przedłużenie jego działania na czas nieokreślony⁴.

Podstawą prawną udziału Wspólnoty w Obserwatorium jest art. 157 ust. 3 Traktatu (dawny art. 130). Odnosi się on do działań Wspólnoty mających na celu pomoc w dostosowaniu sektorów przemysłu do zmian strukturalnych, wspieranie rozwoju przedsiębiorstw, zwłaszcza MŚP, wspieranie współpracy między przedsiębiorstwami oraz sprzyjanie lepszemu wykorzystaniu polityki w zakresie innowacji, badań i rozwoju technologicznego.

Pokrywająca się z tymi celami decyzja Wspólnoty o pełnym uczestnictwie w Obserwatorium miała kluczowe znaczenie dla dostarczania europejskiej branży audiowizualnej bardzo potrzebnych, szczegółowych informacji z takich dziedzin jak marketing, finanse, praktyka i zasady prawne.

Okazało się, że Obserwatorium bardzo skutecznie i bezzwłocznie reaguje na prośby o informacje i publiczne rozpowszechnianie takich danych, zwłaszcza w odniesieniu do małych i średnich przedsiębiorstw.

Ponadto, praca Obserwatorium ma dla branży ważną zaletę, ponieważ obejmuje dużą liczbę krajów, w tym krajów kandydujących, strefę EOG i większość pozostałych państw Europy. W połowie 2006 r. Obserwatorium miało 37 członków: 36 krajów⁵ oraz Wspólnotę.

Szeroki zakres informacji udostępnianych przez Obserwatorium oraz jego zdolność do prowadzenia badań dostosowanych do indywidualnych potrzeb ma kluczowe znaczenie nie tylko dla przemysłu, ale również dla polityków zarówno na szczeblu krajowym, jak i wspólnotowym.

Obserwatorium nie jest jedynym źródłem informacji statystycznej o branży audiowizualnej. Począwszy od 1999 r.⁶, dane statystyczne na poziomie UE opracowuje Eurostat. Eksperci

³ Rezolucja (92) 70 Komitetu Ministrów przyjęta 15 grudnia 1992 r.

⁴ Rezolucja (97) 4 Komitetu Ministrów przyjęta 20 marca 1997 r.

⁵ Członkami Obserwatorium jest 25 państw członkowskich Wspólnoty oraz Albania, Bułgaria, Była Jugosłowiańska Republika Macedonii, Chorwacja, Federacja Rosyjska, Islandia, Liechtenstein, Norwegia, Rumunia, Szwajcaria i Turcja.

⁶ Sprawozdanie Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie statystyki audiowizualnej. COM(2004) 504 wersja ostateczna z 16.7.2004 r.

Eurostatu i Obserwatorium spotykali się regularnie, aby uniknąć powielania działań w dziedzinach leżących w kompetencjach obu instytucji, tzn. statystyki rynkowej.

III. WDRAŻANIE DECYZJI RADY

Artykuł 1 decyzji Rady stanowi, że Wspólnota jest członkiem Europejskiego Obserwatorium Audiowizualnego w ramach porozumienia częściowego Rady Europy. Artykuł 2 decyzji stanowi, że Komisja reprezentuje Wspólnotę w kontaktach z Obserwatorium. Artykuł 5 początkowo przewidywał udział Wspólnoty do końca 2004 r., ale zapis ten został zmieniony decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2239/2004/WE, przedłużając uczestnictwo do końca 2006 r.

3.1. Formalizacja uczestnictwa

Na początku 2000 r. Komisja rozpoczęła negocjacje z Radą Europy i Obserwatorium w celu wdrożenia decyzji Rady. Rozmowy dotyczyły przede wszystkim formy uczestniczenia Wspólnoty w Obserwatorium. Należało rozwiązać dwie kwestie. Po pierwsze, w przeciwieństwie do wszystkich pozostałych członków, Wspólnota nie jest członkiem Eureka Audiowizualnej. Po drugie, członkostwo wymagało uwzględnienia pewnych szczególnych wymogów Komisji dotyczących w szczególności przeznaczenia niewykorzystanych środków finansowych i zobowiązań w razie wycofania się z Obserwatorium.

Aby uwzględnić wymogi Komisji, we wrześniu 2000 r. Rada Europy zmieniła statut i rozporządzenie finansowe w sprawie Obserwatorium⁷.

Po wydaniu rezolucji przez Radę Europy Komisja zatwierdziła panią Viviane Reding jako członka Komisji odpowiedzialnego za politykę audiowizualną⁸, tak by udział Wspólnoty w Europejskim Obserwatorium Audiowizualnym nabrał charakteru formalnego porozumienia, zawartego w postaci wymiany listów z Sekretarzem Generalnym Rady Europy.

Porozumienie w formie wymiany listów z listopada 2000 r. zawierało klauzulę przeglądu za okres po 2004 r. z uwagi na fakt, że decyzja Rady nr 1999/784/WE obowiązywała do dnia 31 grudnia 2004 r. Dlatego też, aby włączyć lata 2005-2006, Komisja ponownie formalnie zatwierdziła panią Vivianne Reading jako członka Komisji odpowiedzialnego za politykę audiowizualną⁹ celem formalizacji udziału Wspólnoty w Europejskim Obserwatorium Audiowizualnym przez kolejne dwa lata. Zawarte porozumienie przyjęło formę kolejnej wymiany listów z Radą Europy w lipcu i wrześniu 2005 r. Ponownie zawarto klauzulę przeglądu na okres po zakończeniu obowiązywania decyzji nr 2239/2004/WE, tj. dnia 31 grudnia 2006 r.

Do obydwu porozumień w formie wymiany listów załączono protokół ustaleń. Określał on pewne szczegółowe zasady dotyczące rocznych zobowiązań finansowych Komisji. Obie kolejne wersje dokumentu były co roku aktualizowane i przyjmowane przez Komisję i Obserwatorium.

⁷ Rezolucja (2000) 7 Komitetu Ministrów przyjęta 21 września 2000 r.

⁸ Decyzja C(2000)3308, 15.11.2000 r., niepublikowana.

⁹ Decyzja C(2005)1989, 5.7.2005 r., niepublikowana.

3.2. Wkład finansowy Wspólnoty

Ocena skutków finansowych dołączona do wniosku dotyczącego decyzji nr 1999/784/WE przewidywała łączne środki na zobowiązania i płatności w wysokości 1 325 000 EUR w okresie 6 lat, przy maksymalnej kwocie rocznej wynoszącej 235 000 EUR w 2004 r. W związku z oceną skutków finansowych decyzji 2239/2004/WE zwiększono próg z 2004 r. na lata 2005 i 2006.

Ze względu na długie negocjacje członkostwo Wspólnoty mogło przybrać charakter formalny dopiero w listopadzie 2000 r., około rok po przyjęciu decyzji Rady. Dlatego, aby nie przerywać współpracy z Obserwatorium w tym okresie, dnia 31 stycznia 2000 r. Komisja zawarła z Obserwatorium umowę o dotację w łącznej wysokości równej teoretycznemu wkładowi statutowemu, nieprzekraczającej kwoty podanej na 1999 r. w ocenie skutków finansowych załączonej do wniosku w sprawie decyzji Komisji.

Postanowienia umowy o dotację były zgodne z postanowieniami rozporządzenia finansowego Komisji w sprawie dotacji. Umowa taka różni się od protokołu ustaleń tym, że wysokość wkładu finansowego w ramach protokołu ustaleń nie wiąże się bezpośrednio z rzeczywistymi kosztami poniesionymi w danym roku, ale jest stała, a nadwyżka płatności jest potrącana od wysokości wkładu na rok następny.

Zastosowanie mechanizmu finansowego umowy o dotację wiązało się z płatnością składki niższej o 8528 EUR od maksymalnej przewidzianej kwoty. Obserwatorium zwróciło się do Komisji z wnioskiem o zapłacenie pełnej wysokości składki. Komisja zawsze sprzeciwiała się uznaniu tego wniosku, argumentując, że spełniła wszystkie zobowiązania finansowe przewidziane w umowie o dotację. Po dokonaniu analizy przez zespół ekspertów, w listopadzie 2002 r. Rada Wykonawcza Obserwatorium jednogłośnie postanowiła wycofać roszczenia względem Komisji.

Dzięki uzyskiwaniu przez Obserwatorium dodatkowych wpływów poza składkami członkowskimi zobowiązania i płatności w latach 1999–2006 były stale niższe pod względem nominalnym i procentowym od wartości przewidzianych we wnioskach Komisji dotyczących decyzji z 1999 r. i 2004 r.

Kwota w EUR	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Maksymalne zobowiązania	200 000	215 000	220 000	225 000	230 000	235 000	235 000	235 000
Rzeczywiste zobowiązania	198 184	200 000	219 945	219 822	220 080	221 154	232 150	234 999
Rzeczywiste płatności	189 656	200 000	219 945	219 822	220 079	221 154	232 150	234 999
Maksymalny wkład	12,25 %	12,25 %	12,25 %	12,25 %	12,25 %	12,25 %	12,25 %	12,25 %
Rzeczywisty wkład	9,68 %	10,04 %	10,89 %	9,66 %	9,81 %	9,68 %	8,96 %	9,52 %

IV. DZIAŁALNOŚĆ OBSERWATORIUM

Zgodnie ze statutem Obserwatorium, *„Celem Europejskiego Obserwatorium Audiowizualnego jest poprawa przekazywania informacji w obrębie branży audiowizualnej po to, aby przyczyniać się do uzyskiwania wyraźniejszego obrazu rynku i większej przejrzystości. W związku z tym, Obserwatorium musi przykładać szczególną wagę do zagwarantowania rzetelności, zgodności i porównywalności informacji.”*

Aby lepiej pełnić swoje funkcje, Obserwatorium koncentruje swą działalność wokół dwóch osi: publikacji rocznych statystyk dotyczących rynków audiowizualnych oraz publikacji okresowych biuletynów prawnych. Ponadto z różnych okazji wydaje publikacje i wyniki badań *ad hoc*.

4.1. Rynek i obszar finansowy

Obserwatorium skoncentrowało się na gromadzeniu i analizowaniu informacji statystycznych i ekonomicznych z różnych segmentów rynku audiowizualnego, danych dotyczących sytuacji finansowej przedsiębiorstw zaangażowanych w działalność audiowizualną oraz dotacji publicznych na filmy i dzieła audiowizualne. Szczególną uwagę poświęcono wyzwaniom związanym z pojawieniem się nowych technologii oraz potrzebie zwiększenia przejrzystości na rynkach audiowizualnych Europy.

Takie publikacje jak roczniki, FOCUS i kilka sprawozdań *ad hoc* stanowią źródło wszechstronnych informacji, a ich zadaniem jest pomoc w pracy wielu podmiotów, grup zawodowych i organów administracji publicznej. Ponadto wprowadzono darmowe serwisy on-line, dostarczające bardziej szczegółowych i przydatnych informacji, szczególnie w odniesieniu do MŚP: bazę danych LUMIERE dotyczącą liczby widzów kinowych, bazę danych KORDA dotyczącą środków publicznych, katalog PERSKY zawierający systematyczne listy odnośników do witryn internetowych tysięcy stacji telewizyjnych oraz źródła informacji o krajowych rynkach telewizyjnych.

By wykonać te zadania, Obserwatorium współpracowało z różnymi specjalistycznymi sieciami „dostawców danych”, włącznie z krajowymi agencjami filmowymi, organizacjami zawodowymi, krajowymi instytutami statystycznymi, czasopismem branżowym oraz przedsiębiorstwami specjalizującymi się w badaniach rynkowych.

4.2. Obszar prawny

Tematy, którymi zajmuje się Obserwatorium, obejmują digitalizację mediów i łączność elektroniczną, konwergencję i globalizację oraz ich wpływ na takie dziedziny jak prawa człowieka i swobody gospodarcze, dziedzictwo i cele kulturowe, prawo autorskie, prawo karne, prawo handlowe, reklamę, ochronę konsumentów, swobodny dostęp do informacji, pomoc państwa i programy pomocowe UE, systemy podatkowe, przejrzystość, edukację itp.

W celu dostarczenia całej branży audiowizualnej, organom legislacyjnym i administracji publicznej w państwach członkowskich pełne i aktualne informacje i analizy, Obserwatorium stworzyło sieć korespondentów krajowych i instytucji akademickich. Ponadto utrzymuje regularny kontakt z organami legislacyjnymi, regulacyjnymi i innymi organizacjami ponadnarodowymi. Szczególną wagę przywiązuje do stworzenia zewnętrznej sieci zapewniającej odpowiednie umiejętności tłumaczeniowe (włącznie z przeszkoleniem

korektorów). Prawo audiowizualne jest kwestią o kluczowym znaczeniu dla obszaru różnych kultur i wielu języków.

4.3 Europejska Platforma Organów Regulacyjnych (EPRA)

Od początku 2006 r., Obserwatorium udziela siedziby sekretariatowi EPRA. Szczegółowe porozumienie z tym organem podpisano dnia 30 listopada 2005 r., po jego przyjęciu przez Radę Wykonawczą w czerwcu 2005 r. Wydatki na sekretariat EPRA są ujmowane w budżecie Obserwatorium, ale w całości pokrywa je EPRA.

V. ROZPOWSZECHNIANIE PRAC OBSERWATORIUM

Głównymi odbiorcami produktów i usług Obserwatorium są trzy grupy podmiotów:

- główna część branży (film, media radiowo-telewizyjne, wideo/DVD i multimedia) oraz sektory pokrewne (np. telekomunikacja),
- sektor usługowy obsługujący główną część branży (konsultanci, prawnicy, usługodawcy finansowi, prasa specjalistyczna itd.),
- krajowi, europejscy i międzynarodowi politycy, administracja i sektor usług publicznych ogólnie (ministerstwa, urzędy ds. emisji radiowo-telewizyjnej, organy ds. pomocy finansowej państwa, organy międzynarodowe itd.).

Statut wymaga, aby Obserwatorium naliczało użytkownikom opłaty za świadczone usługi, ale jako instytucja publiczna jest ono zobowiązane do świadczenia nieodpłatnych usług zarówno jej członkom, jak i grupom docelowych odbiorców.

5.1. Rynek i obszar finansowy

Podstawową publikacją statystyczną Obserwatorium jest rocznik (*Yearbook*), wydawany co roku od 1994 r. W okresie 2002–2005, rocznik składał się z 5 tomów. (1. Ekonomia branży radiowo-telewizyjnej w Europie; 2. Sprzęt audiowizualny w gospodarstwach domowych – Przekaz – Widzowie telewizyjni; 3. Filmy kinowe i wideo; 4. Multimedia i nowe technologie; 5. Kanały telewizyjne – Produkcja i dystrybucja programów). W 2006 r., rocznik opublikowano w 3 tomach (1. Obraz telewizji w 36 krajach Europy; 2. Rozwój telewizji w Europie; 3. Filmy kinowe i wideo).

Rocznik jest również dostępny w formie elektronicznej na zasadzie subskrypcji. Dzięki takiej formule użytkownicy mają dostęp do informacji jeszcze przed wydaniem rocznika w formie drukowanej, przy czym dodatkowo można uzyskać informacje w formie pliku programu Excel.

FOCUS – Trends of the World Film Market to publikacja poświęcona tendencjom na światowym rynku filmowym, wydawana co roku w maju z okazji targów filmowych w Cannes. Publikacja ta stanowi aktualną analizę tendencji rozwojowych nie tylko w Europie, ale także w innych częściach świata. Obecnie jest powszechnie uznawana za rzetelne i przyjazne dla użytkownika narzędzie zdobywania informacji.

Poza tym, Obserwatorium publikuje sprawozdania *ad hoc* na konkretne tematy. Są one wydawane w formie publikacji drukowanych albo udostępniane on-line. Niektóre z nich są pisane bezpośrednio przez ekspertów i analityków Obserwatorium, a inne są zamawiane u specjalistów zewnętrznych.

5.2. Obszar prawny

Od 1999 r. Obserwatorium ciągle zwiększało ilość informacji prawnych, które były gromadzone, przetwarzane i rozpowszechniane za pomocą różnych publikacji oznaczonych nazwą „Iris”.

Biuletyn „IRIS newsletter”, którego publikację rozpoczęto w 1995 r., jest wydawany 10 razy w roku. Jest on również dostępny on-line. W ciągu minionych lat opublikowano ponad 3600 artykułów na temat prawa, orzeczeń, decyzji administracyjnych i dokumentów dotyczących polityki. Zakres biuletynu obejmuje działania prowadzone przez 56 różnych krajów i wszystkie ważniejsze organizacje ponadnarodowe.

Publikacja „IRIS plus” została po raz pierwszy wydana w 2001 r. Jest to dodatek tematyczny załączany do co drugiego wydania biuletynu. Dotyczy on najważniejszych kwestii o znaczeniu międzynarodowym i zawiera porównanie sposobu ich traktowania w świetle prawa różnych krajów. Zakres zagadnień poruszanych przez „IRIS plus” rozciąga się od prawa autorskiego poprzez finansowanie produkcji filmowej, konwergencję, tradycyjną emisję programów radiowo-telewizyjnych aż po nowe media i prawa człowieka.

„IRIS Special” to ważne publikacje liczące od 50 do 150 stron, zawierające szczegółowe informacje o wiążących ramach prawnych (prawo europejskie i krajowe) wraz z przykładami modeli regulacyjnych. Do celów porównawczych w wielu przypadkach „IRIS Special” przedstawiały również informacje o strukturze regulacyjnej w Stanach Zjednoczonych. Pierwsze wydanie „Iris Special” ukazało się w 1999 r. jako przewodnik prawny po mediach audiowizualnych w Europie. Od tego czasu pojawiło się jeszcze osiem kolejnych wydań. Ostatnie wydanie publikacji „Iris Special” z końca 2006 r. zawiera opracowanie dotyczące wdrażania regulacji w sprawie transgranicznych usług mediów audiowizualnych.

5.3. Internet

Obserwatorium prowadzi dwie bazy ekonomiczno-finansowe oraz katalog on-line bezpłatnie dostępny na jego witrynie internetowej.

Od 1996 r., baza LUMIERE dostarcza szczegółowych informacji o widowni kinowej w danym roku w odniesieniu do wszystkich filmów komercyjnych w 27 krajach europejskich, które są w niej uwzględniane. W bazie LUMIERE znajdują się informacje o ponad 15 000 filmów. Ta baza danych stanowi potężne narzędzie do analiz statystycznych (udział w rynku, analiza wg gatunku itp.), co czyni ją skutecznym źródłem informacji dla specjalistów.

Baza danych KORDA zawiera pełne informacje o ok. 600 programach wsparcia realizowanych przez ponad 200 instytucji finansowania publicznego w Europie. Mechanizm wyszukiwania umożliwia użytkownikowi znalezienie określonych programów wsparcia według kraju, gatunku i etapu produkcyjnego.

Katalog PERSKY oferuje systematycznie uporządkowane odnośniki internetowe do witryn wszystkich stacji telewizyjnych działających w 36 państwach będących członkami Obserwatorium, a także odnośniki do organów regulacyjnych ds. emisji radiowo-telewizyjnej, źródeł informacji i sprawozdań krajowych.

Od 2003 r., Obserwatorium oferuje bezpłatny dostęp do bazy prawnej „IRIS Merlin”, zawierającej prawie 4000 artykułów i ponad 4200 dokumentów referencyjnych (ustaw, dekretoów, spraw sądowych itp.). Baza IRIS Merlin, posiadająca specjalną funkcję wyszukiwania i filtrowania informacji, jest nie tylko kompilacją artykułów z biuletynu IRIS, ale także zawiera artykuły napisane specjalnie do bazy danych (np. zbiór umów dotyczących koprodukcji, opublikowanych w 2005 r.).

W portalu internetowym Obserwatorium można również znaleźć szereg artykułów prawnych, takich jak sprawozdania dotyczące krajów (np. Rosji, Turcji i Szwajcarii) lub innych tematów specjalnych, tabele przeglądowe dotyczące stanu podpisania i ratyfikacji konwencji europejskich oraz innych traktatów międzynarodowych, a także wykazy krajowe dotyczące wydarzeń o dużym znaczeniu dla społeczeństwa.

5.4. Inne działania upowszechniające informacje oraz konferencje

W ciągu ostatnich siedmiu lat Obserwatorium było współorganizatorem jedenastu warsztatów w dziedzinie prawa. Ostatni warsztat odbył się w listopadzie 2006 r. i był poświęcony przyszłości szerokopasmowych usług wideo. Każdy z warsztatów był szczegółowo omówiony w jednej z publikacji IRIS. Ponadto, Obserwatorium regularnie angażuje się w konferencje, warsztaty i podobne wydarzenia organizowane przez inne instytucje, państwa członkowskie UE i targi filmowe w Cannes.

Na potrzeby kontaktów z członkami różnych sieci, prasy międzynarodowej oraz obecnych i potencjalnych klientów, w 2003 r. Obserwatorium utworzyło bazę danych kontaktowych o nazwie „Oriel”.

VI. KONKLUZJE

Pozytywną ocenę stosunków między Komisją a Obserwatorium wyrażoną w 2002 r. w śródkresowym sprawozdaniu Komisji¹⁰ dotyczącym udziału Wspólnoty w Obserwatorium można z całą pewnością potwierdzić. Sukces związany z wydawanymi publikacjami i prowadzonymi bazami danych, takimi jak rocznik (*Yearbook*), Iris i Lumière, sprawił, że Obserwatorium jest wysoko cenione jako kluczowe źródło informacji ekonomicznych i prawnych wśród podmiotów rynkowych z różnych segmentów branży audiowizualnej, a także wśród organów publicznych na szczeblu krajowym i wspólnotowym.

Poza regularnym wydawaniem publikacji i prowadzeniem baz danych, Obserwatorium udostępnia dokładne analizy, które trudno byłoby sporządzić za tak umiarkowaną cenę zarówno branży, jak również – biorąc pod uwagę wysokość składki członkowskiej – uczestnikom z sektora publicznego.

¹⁰ COM (2002) 619 wersja ostateczna

Zdolność Obserwatorium do tworzenia i utrzymywania skutecznych sieci partnerów naukowych jest jedną z najcenniejszych zalet tej instytucji. W minionych latach okazała się ona elementem niezwykle ważnym dla ciągłego zapewniania wysoce zróżnicowanych informacji do prowadzonych przez Obserwatorium analiz ekonomicznych i prawnych. Obserwatorium dostarcza sektorowi audiowizualnemu, a zwłaszcza małym i średnim przedsiębiorstwom, kompleksowych narzędzi zapewniających wyraźniejszy obraz rynków i ram prawnych.

W celu dalszego wspierania działań Obserwatorium Komisja proponuje przedłużenie udziału Wspólnoty w Obserwatorium do 2013 r. w ramach nowego programu Media 2007¹¹

¹¹ COM (2004) 470 wersja ostateczna